

1900-11-09

AFSENDER

Joakim Skovgaard

MODTAGER

Agnete Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Generel kommentar:

Afventer transskription.

Afsendersted:

Rom

Modtagersted:

København

Arkivplacering:

Mappe 55 nr. 20

DOKUMENTINDHOLD

Afventer transskription.

TRANSSKRIFTION

Afventer transskription.

SKOVGAARD-MUSEET

Mappe 55 Nr. 20

Roma 9-Nov-1900

My dear Home. For Du kan ikke itake at jeg længe
efter Dig. Dog, at have Dig herude, er det således,
at om end jeg nok så gerne vilde have Dig her,
så tank jeg, take på det, da det er den væde ufor-
mthøj dame gang, men ofte siger jeg, "næste
gang madamen med og end en længere og roligere
rejse" og pinter og forer er vist aligevel de bedste
tider. Men jeg nyder rejsen, ser at få det mest
mulige ud af den, og glæder mig både til at komme
hjem. Det var rart Du var på koncert med T.H. Tak
for alle fornufts meddelser, de var meget søde. Geor-
gia vil vide hvordan jeg har det, ja, jeg har nok nok
endnu, men idag ligger jeg rolig i seng, for vi skulde
jo rejse i overmorgen. For en datterhuds stykke har
jeg endogså kaldet doktor, når han har været der,
skal jeg meddele mit befindende. Det er det beklagelig
ved det, at mine to småbørn får jeg, take
fordige, det er nok den lange vej til Cecilia Metella
de har været for drøj og så lidt narveskildede og
at B. take har taget hen syn nok, men det gjør jeg nu. Jeg
har vist fået alle dine breve nu. Du har
vel fået min liste over hvor breve skal hen, men
lad det nu være nok med brevkort, for hvis

Jy itale skulde jaetm. altsaa betimmelsen er her
fra morgen den 12te. fra Orvieto den 15de fra Siena
den 16de fra Pisa den 18de fra Parma den 19de.
Men det kan jo trække lidt ud med at komme afsted,
sa er ind stryge nogle af de mindre vespil byer, og
særligt Parma moderne Mantua. Skader jeg itale kan
ligeledes byrid med forver til veggene, men Hans er
mæske helst fri, han vil mæske hellere afjort farvne
med Malermstere der ude, for ellers er der dog den
mulighed at de engang ved lejlighed kan blive
malende om. Sigre er en flint, just. Na saa
kan du store jeger gae med M. C. hjem. Jy gleder
mig til at se det. indst. Tak for det neste brev Du
kæer. - Det er indla godt at drengene kommer i
ortte tid til bords, naar de sa ogsa for ordentlige
karakterer i skolen, og ikke anstrænger dig, er det
dog noget, eller en hel del. Det er vel en god forandring
med pigeboernens skole? Det brukt der blev i Rom, er
ogsaa mig en gæde. De unge billig hatte, (i prisem gar
de vist godt og vel 3 ved min), begynder allerede affalme,
men er jeg glad ind, skönt den har gjort meget. De har
ogsaa købt sko, det samme som jeg tænkte på,
men heldigvis ogsaa, fordi jeg har en vandkæbig
fod. De har da ogsaa alle tre deres huse med de nye stue

sko eller støvler, jeg ved ikke hvad. Larsen går hver dag
kun to gange 1/2 dag med sine, de andre tror jeg driver
det til 1/2 dag ad gangen, Nu har Larsen nye sko,
1 nyt støt tøj, nyt skæg, ser godt som intet hår, men
sin gamle slatne kasket og sit rolige sind. Madske
er lidt sløj, det er nok nærmest forstoppelse. Da er
vist nok et køt med billedet fra Roskilde. R. tegner
en mængde vaser, og gjør det fint. Larsen arbejder også,
men M. driver. Det er intet dybtgående arbejde, jeg ligger
med åbent vindue og sol ind. — Doktoren lader
vænte på sig, men jeg behøver ham kanske slet
ikke, det går bedre nu, jeg har næsten helt ro i
maven. Madske har taget afforing og er nu udren-
set. Mine billeder var jeg taget med herred når
vi to kommer her sammen, så er de snart
gjort færdige og så må vi det at få det aran-
gjort med en drøbt der kan hente mig tilhø.
For resten har jeg med lyst til at gjøre Grækenland
og Sicilien til hovedopholdsstederne, eller i det mindst,
hvis det bliver for meget med begge, men derfor
kan vi jo godt være en 14 dage i Rom. Nu der tid
arr., men jeg oplever jo intet i dag og så, jo det er
stødt, det havde jeg nær glemt. I forjærds da er var

kunne at se Karl den Femtes Koningstraagt, havde vi
endst ved at komme ind: Secretariat, for Paven
skulde udsigge patrigimne, saa vi kunde ikke gaa
gennem Kirken. Da vi havde set den dejlige draegt og
meget andet, meget si muelig, kom vi til et næme for ham
der gik med os, at vi havde aldrig set Paven, han loh da
for at skaffe os adgang, det blev to liden for hver, og
vi kom ind: Kirken hvor en mængde mennesker stambde sig
om de opstillede Stærker. Jeg tror det var spanierne som
havde denne dag, og i følget gik der da i det mindste
hver som i alt fald i draegten, saa det spaniske ud-
Sæden noget. I det hele var der morsomme draegter og
morsomme typer og naturlig vis og sa broget
italiens folkelid med bondedraegte som især
udenfor i solen stralede. Paven var meget gammel
og meget mager, sa sammet og fin ud, blev båret højt
i en rid stol med guld borter af carmorssi wiede tjenerne.
Han var hørd med dybt carmorssi wiede skulderstykke og
rid kales. Hevde sig med anstrængelse, men og sa mid en vis
kraft og hænging han udsigede mængden der jubbede,
saa det guld. Circa 30 helebardister Schweizere i de
rids guld, sorte draegte fulgte ham. Der en vel, der er
en alt gaa efter vort hoved, ikke langt tilbage til vi
saa. Hvis alle, din mand. Pave dotatoren vil blive
borte!